

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

73014. м. Херсон. вул. Лютеранська, 4

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень**

м. Миколаїв

10.06.2023

Старший слідчий відділу розслідування злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Херсонській області капітан поліції Лобанов Микола Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022232090000010 від 08.03.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 260, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Гайшуліну Віктору Володимировичу, 04.09.1991 року народження, уродженцю м. Єнакієво, Донецької області, ІПН 3385004157, громадянину України, стрільцю 113 стрілецького полку мобрезерву 1 армійського корпусу «днр», зареєстрованому та проживаючому за адресою: Донецька область, Горлівський район, смт Кореунь, вул. Партизанська, буд. № 15, документований паспортом громадянина України серії ВК 611594, виданий 21.05.2009 Єнакіївським МВ ГУМВС України в Донецькій області, не судимий,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

-ч. 2 ст. 111 КК України (державна зрада), тобто у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці

України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану;

-ч. 2 ст. 260 КК України, тобто в участі у діяльності не передбачених законом збройних формувань;

-ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі — РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі — ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом — «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську — терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом — «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання

іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилини 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У свою чергу, громадянин України Гайнулін Віктор Володимирович, 04.09.1991 року народження, у невідомий досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше другої половини березня 2022 року, достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, а саме добровільно зайняв посаду стрільця 113 стрілецького полку мобрезерву 1 армійського корпусу незаконного збройного формування «дпр», та надавав Російській Федерації допомогу в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану.

Так, не пізніше другої половини березня 2022 року Гайнулін В.В., знаходячись на окупованій території поблизу с. Томарине Бериславського

району, Херсонської області, перейшовши на бік ворога шляхом зайняття посади стрільця 113 стрілецького полку мобрезерву 1 армійського корпусу незаконного збройного формування «днр», приймав участь у проведенні фільтраційних заходів на блок-посту на напрямку дороги з смт Велика Олександрівка до м. Берислав, направлених на виявлення осіб, які не згодні з політикою окупаційної влади, насильного примушування до співпраці з її представниками та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Херсонської області, у тому числі у с. Томарине Бериславського району Херсонської області, тобто надавав Російській Федерації допомогу в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану на шкоду її суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці.

Зокрема, 21.03.2022 близько 10-11 год. (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Гайнулін В.В., в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, на виконання політики держави-агресора, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, переслідуючи прямий єдиний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі особи та подальше її незаконне утримання, із застосуванням катування (тортур), під час проведення фільтраційних заходів на створеному членами незаконного збройного формування «днр» блок-посту на напрямку дороги з смт Велика Олександрівка до м. Берислав, поблизу с. Томарине Бериславського району Херсонської області, за попередньою змовою та спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», за відсутності будь-яких підстав, зупинили [REDACTED], який рухався на автомобілі марки, [REDACTED] разом з [REDACTED]

[REDACTED] та погрожуючи вогнепальною автоматичною зброєю, із застосуванням заходів фізичного впливу, створивши загрозу життя та здоров'я, незаконно затримали потерпілих та доставили до будівлі насосної станції, яка знаходиться поблизу блок-поста.

У подальшому потерпілих помістили до технологічного колодязя насосної станції біля с. Томарине, Бериславського району Херсонської області, розміром 2,20 x 1,80 м, висотою 3 м, де вони незаконно утримувались у нелюдських умовах до 24.03.2022.

Під час незаконного утримання Гайнулін В.В., спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», із застосуванням фізичного насильства, погроз позбавлення життя, імітації розстрілу неодноразово допитували [REDACTED], намагаючись отримати інформацію про їх приналежність до працівників правоохоронних органів та груп спротиву окупаційній владі, схилити до співпраці з представниками Російської Федерації, визнати зміну меж територій та державного кордону України.

Таким чином, Гайнулін Віктор Володимирович, 04.09.1991 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (державна зрада), тобто у діянні,

умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану.

Згідно зі ст. ст. 17 і 65 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України є справою всього Українського народу. Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України. На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України.

Упродовж березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України.

07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Незаконні збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», іррегулярні збройні формування РФ та військовослужбовці ЗС РФ чинять збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку, при цьому учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади РФ під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації Російської Федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Установлено, що громадянин України Гайнулін Віктор Володимирович, 04.09.1991 року народження, будучи громадянином України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, вступив до не передбаченого законом збройного формування «днр» та взяв участь у його діяльності.

Так, у нестановлені досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше другої половини березня 2022 року, Гайнулін В.В., діючи з прямим умислом, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, добровільно зайняв посаду стрільця ІІЗ стрілецького полку мобрезерву І армійського корпусу незаконного збройного формування «днр».

При цьому, Гайнулін В.В., вступавши до незаконного збройного формування 113-го стрілецького полку мобрезерву І армійського корпусу «днр» був достовірно обізнаним, що останнє не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу Безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими передбачено створення та функціонування збройних формувань України.

113 стрілецький полк мобрезерву І армійського корпусу «днр» має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, учасники якого озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військове озброєння та військову техніку. У зазначеному незаконному збройному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «днр», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Донецької області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та мають загальну координацію керівництва.

Гайнулін В.В., перебуваючи у складі незаконного збройного формування «днр» отримав особисту вогнепальну автоматичну зброю невстановленого зразка, таким чином він надав згоду на проходження так званої «військової служби» у підрозділах незаконного збройного формування, створеного, підпорядкованого, керованого та фінансованого РФ.

Так, не пізніше другої половини березня 2022 року Гайнулін В.В., знаходячись на окупованій території поблизу с. Томарине Бериславського району, Херсонської області, спільно з іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами, приймав участь у діяльності незаконного збройного формування - 113 стрілецького полку мобрезерву І армійського корпусу «днр» на посаді стрільця, а саме у проведенні фільтраційних заходів на блок-посту на напрямку дороги з смт Велика Олександрівка до м. Берислав, направлених на виявлення осіб, які не згодні з політикою окупаційної влади, насильного примушування до співпраці з її представниками та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Херсонської області, у тому числі у с. Томарине Бериславського району Херсонської області, тобто надавав Російській Федерації допомогу в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану на шкоду її суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності та державній безпеці.

Зокрема, 21.03.2022 близько 10-11 год. (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Гайнулін В.В., в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, на виконання політики держави-агресора, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, переслідуючи прямий єдиний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі особи та подальше її незаконне утримання, із застосуванням катування (тортур), під час проведення фільтраційних заходів на створеному членами незаконного збройного формування «днр» блок-посту на напрямку дороги з смт Велика Олександрівка до м. Берислав, поблизу с. Томарине Бериславського району Херсонської області, за попередньою змовою та спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», за відсутності будь-яких підстав, зупинили [REDACTED], який рухався на автомобілі марки [REDACTED] разом з [REDACTED]

[REDACTED] та погрожуючи вогнепальною автоматичною зброєю, із застосуванням заходів фізичного впливу, створивши загрозу життя та здоров'я, незаконно затримали потерпілих та доставили до будівлі насосної станції, яка знаходиться поблизу блок-поста.

У подальшому потерпілих помістили до технологічного колодязя насосної станції біля с. Томарине, Бериславського району Херсонської області, розміром 2,20 x 1,80 м, висотою 3 м, де вони незаконно утримувались у нелюдських умовах до 24.03.2022.

Під час незаконного утримання Гайнулін В.В., спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», із застосуванням фізичного насильства, погроз позбавлення життя, імітації розстрілу неодноразово допитували [REDACTED] намагаючись отримати інформацію про їх приналежність до працівників правоохоронних органів та груп спротиву окупаційній владі, схилити до співпраці з РФ, визнати зміну меж територій та державного кордону України.

Тобто, застосовуючи незаконне позбавлення волі, жорстоке та нелюдське поводження, тортури та катування, Гайнулін В.В. прийняв активну участь в діяльності не передбаченого законами України збройного формування.

Таким чином, Гайнулін Віктор Володимирович, 04.09.1991 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України, тобто в участі у діяльності не передбачених законом збройних формувань.

Статті 3, 28 Конституції України передбачають, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність поводженню чи покаранню.

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських

конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі - Конвенція), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

б) захоплення заручників;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

В силу положень ст. 31 Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно ст. 32 Конвенції, Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на

будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно ст. 147 Конвенції, серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Статтею 43 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі - Протокол I), від 8 червня 1977 року передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує дотримання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Статтею 51 Протоколу I передбачено, що цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Також статтею 75 Протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: вбивство; катування всіх видів - фізичні чи психічні; тілесні покарання; каліцтво; знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, непристойне посягання в будь-якій його формі; взяття заручників; колективне покарання; і погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Статті 3, 28 Конституції України передбачають, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС

РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Установлено, що у ході активних бойових дій та забезпечення подолання супротиву військ України на території Херсонської області військовослужбовцями ЗС РФ 09.03.2022 окуповано та взято під повний контроль ряд населених пунктів Бериславського району Херсонської області та безпосередньо с. Томарине Херсонської області.

Після 09.03.2022 (більш точної дати та часу під час досудового розслідування не встановлено) для проведення фільтраційних заходів, направлених на виявлення осіб, які не згодні з політикою окупаційної влади, насильного примушування до співпраці з її представниками та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Херсонської області, у тому числі с. Томарине Бериславського району Херсонської області, представниками влади РФ залучено членів незаконного збройного формування «днр», зокрема військовослужбовців 113 стрілецького полку мобрезерву 1 армійського корпусу «днр».

У цей час на територіях населених пунктів Бериславського району Херсонської області перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті, [REDACTED]

[REDACTED] будь-якої зброї не мали, участі у бойових діях не приймали та безпосередньо перед вчиненням щодо них протиправного діяння до таких дій не готувалися, не здійснювали безпосередню відсіч збройній агресії, [REDACTED]

Реалізуючи політику держави-агресора, направлену на виявлення та придушення осіб, які не згодні з політикою окупаційної влади, в порушення ст.ст. 3, 28, 68 Конституції України, ст.ст. 31, 32, 33, 147 Конвенції, ст.ст. 51, 52,

75 Протоколу І упродовж березня 2022 року, перебуваючи на території тимчасово окупованого с. Томарине Бериславського району Херсонської області, стрілець 113 стрілецького полку мобрезерву І армійського корпусу «днр» Гайнулін В.В., діючи умисно, за попередньою змовою та спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», маючи умисел на жорстоке поводження з цивільним населенням та на порушення законів та звичаїв війни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, незаконно, без складання будь-яких процесуальних документів із застосуванням фізичної сили та вогнепальної автоматичної зброї, затримували (нелегально ув'язнювали) потерпілих під час проведення фільтраційних заходів на блок-посту на напрямку дороги з смт Велика Олександрівка до м. Берислав, поблизу с. Томарине Бериславського району Херсонської області, після чого під примусом та погрожуючи позбавленням життя з застосуванням вогнепальної автоматичної зброї, супроводжували до будівлі насосної станції, яка знаходиться поблизу блок-поста, де із застосуванням фізичного насильства, погроз позбавлення життя, імітації розстрілу допитували для отримання інформації про приналежність до працівників правоохоронних органів та груп спротиву окупаційній владі, після чого поміщали потерпілих до технологічного колодязя насосної станції біля с. Томарине, Бериславського району Херсонської області, розміром 2,20 x 1,80 м, висотою 3 м, де вони утримувався під вартою у нелюдських умовах.

Так, 21.03.2022 близько 10-11 год. (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Гайнулін В.В., в порушення вимог ст. ст. 51, 75 Протоколу І та ст.ст. 3, 27, 32 Конвенції, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, переслідуючи прямий єдиний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі особи та подальше її незаконне утримання, із застосуванням катування (тортур), під час проведення фільтраційних заходів на створеному членами незаконного збройного формування «днр» блок-посту на напрямку дороги з смт Велика Олександрівка до м. Берислав, поблизу с. Томарине Бериславського району Херсонської області, за попередньою змовою та спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», за відсутності будь-яких підстав, зупинили [REDACTED]

[REDACTED] який рухався на автомобілі марки, [REDACTED]
[REDACTED] разом з [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] та погрожуючи вогнепальною автоматичною зброєю, із застосуванням заходів фізичного впливу, створивши загрозу життя та здоров'я, незаконно затримали потерпілих та доставили до будівлі насосної станції, яка знаходиться поблизу блок-поста.

Подалі, Гайнулін В.В., за попередньою змовою та спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», з загрозою застосування вогнепальної зброї, вивів для допиту з будівлі насосної станції потерпілого [REDACTED] на ділянку місцевості на відстані 2-3 метра від будівлі насосної станції (більш точне місце під час досудового розслідування не встановлено), у ході якого застосував у порушення ч. 2 ст. 51, ч. 2 ст. 75 Протоколу І до

потерпілого [REDACTED] заходи фізичного впливу, зокрема Гайнулін В.В., діючи за попередньою змовою та спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», повалив потерпілого [REDACTED] на землю, після чого Гайнулін В.В., наніс потерпілому хаотичні удари руками та ногами по всьому тілу, а саме: не менше 10-15 ударів руками, ногами в область голови, тулуба, ніг.

Крім того, Гайнулін В.В. наніс [REDACTED] не менше 10 ударів прикладом вогнепальної автоматичної зброї в спину.

Також, Гайнулін В.В. з метою імітації розстрілу зробив не менше 5 пострілів у землю з вогнепальної автоматичної зброї біля голови потерпілого [REDACTED] який лежав на землі та не чинив спротив.

Відповіді на поставлені питання не зумовлювали припинення катування та нанесення тілесних ушкоджень.

Після чого, Гайнулін В.В., діючи за попередньою змовою та спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», з загрозою застосування вогнепальної автоматичної зброї у разі непокорі, всупереч волі потерпілого, супроводив та помістив потерпілого [REDACTED] до місця незаконного утримання - у технологічний колодязь насосної станції біля с. Томарине, Бериславського району Херсонської області (більш точне місце під час досудового розслідування не встановлено), розміром 2,20 x 1,80 м, висотою 3 м, де він утримувався під вартою з 18-19 години 21.03.2022 року приблизно до 09-10 години 24.03.2022 року в умовах, які відповідають критеріям образливого принизливого поводження з особами, без будь-яких меблів, під час утримання не надавалися жодні засоби гігієни, вода та їжа надавалися у незначних розмірах через тривалий проміжок часу, потерпілого утримували без можливості виходу надвір, після застосування фізичного насильства медична допомога не надавалась.

Подалі, Гайнулін В.В., приблизно о 19-20 годині 21.03.2022 діючи за попередньою змовою та спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», повернувся до приміщення насосної станції, де перебували під охороною членів незаконних збройних формувань «днр» потерпілі [REDACTED] та з загрозою застосування вогнепальної автоматичної зброї у разі непокорі, всупереч волі потерпілих, також супроводив та помістив їх до місця незаконного утримання - технологічного колодязю насосної станції біля с. Томарине, Бериславського району Херсонської області, розміром 2,20 x 1,80 м, висотою 3 м, в якому вже утримувався потерпілий [REDACTED]

Місце незаконного утримання - технологічний колодязь насосної станції біля с. Томарине, Бериславського району Херсонської області не було призначене для тримання людей: були відсутні ліжка, столи, стільці, освітлення, санвузол. Потерпілі [REDACTED] були змушені спати на підлозі, їсти стоячи, що викликало у них страждання та відчуття приниження людської гідності. Отже, у потерпілих [REDACTED] у місті незаконного утримання не було достатнього місця, їжі, води. Вони страждали від негігієнічних умов і не мали належного доступу до медичної допомоги. Ці

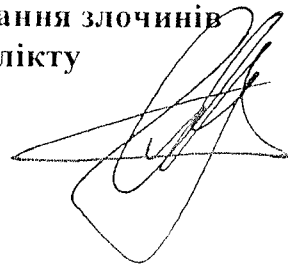
жахливі умови ув'язнення, жорстоке та нелюдське поводження спричиняли тяжкі фізичні страждання, що завдало шкоди основам людської гідності. Таке ув'язнення в нелюдських умовах є жорстоким і нелюдським поводженням.

У таких умовах Гайнулін В.В., діючи за попередньою змовою та спільно з іншими членами незаконного збройного формування «днр», утримували потерпілих [REDACTED] приблизно до 9-10 години 24.03.2022.

Таким чином, Гайнулін В.В., перебуваючи біля с. Томарине, Бериславського району Херсонської області, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та бажаючи їх настання, вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням (катування (тортури), а саме завдання ударів по різним частинам тіла, погрози позбавлення життя, імітацію розстрілу та нелюдське поводження під час утримання у місці несвободи), інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України (нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом (незаконне позбавлення волі)), в результаті чого грубо порушив вимоги ст.ст. 3, 28, 68 Конституції України, ст.ст. 31, 32, 147 Конвенції, ст. 51, 75 Протоколу I.

Таким чином, Гайнулін Віктор Володимирович, 04.09.1991 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб.

Старший слідчий відділу розслідування злочинів
вчинених в умовах збройного конфлікту
СУ ГУНП в Херсонській області
капітан поліції

Микола ЛОБАНОВ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури

Андрій КОБЗАР

«10» 06.2023 року

Одночасно підозрюваному Гайнуліну В.В. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)
Захисник _____)

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий відділу розслідування
злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту
ГУНП в Херсонській області
капітан поліції

Микола ЛОБАНОВ